

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Mostě rozhodl v hlavním líčení konaném dne 9. října 2019 samosoudcem Mgr. Pavlem Plchem, t a k t o :

Obžalovaní

- 1) [REDACTED], nar. [REDACTED] ve [REDACTED], bytem [REDACTED],
- 2) [REDACTED], nar. [REDACTED] v [REDACTED], bytem [REDACTED] ul. [REDACTED], adresa pro doručování pošty [REDACTED],
- 3) [REDACTED], nar. [REDACTED] v [REDACTED], bytem [REDACTED],

jsou vinni, že

dne [REDACTED] na ohlášeném veřejném mítinku Dělnické strany sociální spravedlnosti okolo 1 [REDACTED], na [REDACTED] a následně [REDACTED], na [REDACTED], za účasti veřejnosti, si [REDACTED] a veřejně vystavovali [REDACTED] s logem rozpuštěné politické Dělnické strany, a to prapor s červeným ozubeným kolem na bílém pozadí s černými iniciály „DS“ uvnitř, přičemž tato symbolika odkazuje na symboliku hitlerovské organizace Deutsche Arbeitsfront a byla používána též nacistickým hnutím Hammerskinheads, českým neonacistickým hnutím Národní odpor a dalšími neonacistickými uskupeními,

tedy

propagovali hnutí, které prokazatelně směřuje k potlačení práv a svobod člověka, nebo hlásá rasovou, etnickou, národnostní, náboženskou či třídní zášť nebo zášť vůči jiné skupině osob,

čímž spáchali

přečin založení, podpory a propagace hnutí směřujícího k potlačení práv a svobod člověka podle § 403 odst.1 tr. zákoníku

a odsuzují se

obžalovaný [REDAKCE]:

podle § 403 odst. 1 tr. zákoníku za použití § 58 odst. 1 tr. zákoníku k **trestu odnětí svobody** v trvání **š e s t i /6/ měsíců**.

Podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku se výkon trestu odnětí svobody podmíněně odkládá a podle § 82 odst. 1 tr. zákoníku se stanoví zkušební doba v trvání **j e d n o h o /1/ roku**.

obžalovaná [REDAKCE]:

podle § 403 odst. 1 tr. zákoníku za použití § 58 odst. 1 tr. zákoníku k **trestu odnětí svobody** v trvání **š e s t i /6/ měsíců**.

Podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku se výkon trestu odnětí svobody podmíněně odkládá a podle § 82 odst. 1 tr. zákoníku se stanoví zkušební doba v trvání **j e d n o h o /1/ roku**.

obžalovaný [REDAKCE]:

podle § 403 odst. 1 tr. zákoníku za použití § 58 odst. 1 tr. zákoníku k **trestu odnětí svobody** v trvání **š e s t i /6/ měsíců**.

Podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku se výkon trestu odnětí svobody podmíněně odkládá a podle § 82 odst. 1 tr. zákoníku se stanoví zkušební doba v trvání **j e d n o h o /1/ roku**.

O d ů v o d n ě n í

1. Po podání obžaloby soud z předloženého spisu zjistil, že přípravné řízení bylo provedeno podle zákona a byla dodržena zejména všechna ustanovení garantující respektování práv na obhajobu.
2. Z velmi rozsáhlého dokazování prováděného v mnoha hlavních líčeních dospěl soud k závěru, že v obžalobě popsaná trestná činnost se stala a jejími pachateli jsou všichni tři obžalovaní, neboť jejich jednání bylo bez důvodných pochybností prokázáno.

Shodu s prvopisem potvrzuje Alena Holovlaská

3. Soud má za to, že ohledně **dokazování průběhu skutkového děje** není žádných pochyb, ostatně **všichni tři obžalovaní** v rámci obhajoby ve svých výpovědích u hlavního líčení shodně doznali, že předmětný prapor (v obžalobě nesprávně nazývaný „vlajkou“) ██████████, a dále uvedli i svůj motiv – jednali tak proto, že tím chtěli vyjádřit svůj protest proti soudnímu rozhodnutí o rozpuštění politické strany Dělnická strana. Dále všichni tři obžalovaní shodně vypověděli, že byli přesvědčeni, že takovýmto jednáním trestný čin spáchat nemohou, přičemž odkázali na vyjádření předsedy senátu Nejvyššího správního soudu JUDr. Vojtěcha Šimíčka, který uvedl, že došlo pouze k rozhodnutí o rozpuštění Dělnické strany, avšak její symboly nebyly prohlášeny za zakázané.
4. Vedle výpovědi obžalovaných je skutečnost, že předmětný ██████████, dostatečně prokázána především **fotografiemi**, které pořídili **policisté** ██████████ a ██████████, kteří poté při svém výslechu před soudem jako svědci jednání všech tří obžalovaných potvrdili. **Protokol o vydání věci** navíc osvědčuje, že obžalovaný ██████████ dne ██████████ policejnímu orgánu vydal předmětný prapor, který měl ve svém držení.
5. Není dále žádných pochyb, že Dělnická strana skutečně používala ve svém znaku (logu) iniciály „DS“ černé barvy uvnitř červeného ozubeného kola na bílém pozadí, tato skutečnost byla potvrzena **znaleckým posudkem soudních znalců PhDr. Jana B. Uhlíře, Ph.D. a JUDr. Ing. Josefa Zouhara**, které soud přibral na základě pokynu soudu II. stupně obsaženého v usnesení ze dne 28. května 2013. Ten nařídil přibrat znalce z kriminalistika, specializace společenská závadovost textů a zástupné symboly, nicméně splnění takového pokynu nebylo možné. Pro takovou specializaci byl totiž v České republice zapsán jediný znalec, a to JUDr. PhDr. Ivo Svoboda, Ph.D., který je však ve věci pro své vulgární výroky na adresu obžalované ██████████ a jejího tehdejšího obhájce JUDr. Petra Kočího, Ph.D. podjatý. Proto soud musel volit se seznamu znalců se specializací co nejvíce podobnou.
6. Ze znaleckých posudků a z výslechu znalců ze dvou oborů – jednak z oboru sociální vědy, odvětví politologie, specializace nacismus, fašismus, neonacismus, neofašismus a jednak z dalšího oboru, a to sociální vědy, specializace politologie, extremismus, soud zjistil, že výše zmíněná grafika loga Dělnické strany odkazuje na symboliku hitlerovské organizace Deutsche Arbeitsfront a byla používána též nacistickým hnutím Hammerskinheads, českým neonacistickým hnutím Národní odpor a dalšími neonacistickými uskupeními. Takovýto závěr nadto jasně vyplývá i ze závěrů Nejvyššího správního soudu, jak je formuloval ve svém rozsudku ze dne 17. února 2010 č.j. Pst 1/2009-348, jímž Dělnickou stranu rozpustil. Je také v souladu se znaleckým posudkem Ústavu kriminalistiky a forenzních disciplín Vysoké školy Karlovy Vary, který byl proveden jako listinný důkaz jeho přečtením.
7. Jak bude níže uvedeno, byla rozhodnutí nalézacího soudu soudem II. stupně opakovaně rušena, v posledním takovém rozhodnutí předcházejícím tomuto rozsudku, jež bylo odvolacím soudem vyhlášeno dne 8.11.2016 nebyl obsažen žádný pokyn k doplnění dokazování nad rámec již jednou provedených důkazů.
8. Tímto dokazováním, v jehož rámci soud opakovaně splnil veškeré pokyny soudu II. stupně a jehož doplnění nad rámec provedených důkazů strany ani dále nenavrhovaly, se soud vypořádal s prokázáním skutkového děje tvrzeného v podané obžalobě, které nevzbuzuje žádné důvodné pochybnosti a ostatně v otázce jednání obžalovaných není sporný ani mezi stranami. Soud uzavřel, že státnímu zástupci se podařilo unést důkazní břemeno a prokázat, že skutkový děj popsáný v obžalobě se skutečně stal (pouze s nevýznamnou korekturou týkající se nesprávného označení vlajka místo prapor).

9. V otázce **právní kvalifikace** prokázaného jednání obžalovaných vzal soud v úvahu všechny významné okolnosti a byl přitom vázán právními názory soudu II. stupně tak, jak je v průběhu trestního řízení soud II. stupně postupně formuloval.
10. Podle názoru nalézacího soudu nebylo nezbytně nutné vést znalecké dokazování v tom směru, jaké bylo logo rozpuštěné Dělnické strany a na co navazuje či odkazuje, nicméně byl v tomto směru zavázán pokynem soudu II. stupně, znalce přibrat musel a proto je také přibral. Pro posouzení trestnosti jednání obžalovaných neměla žádného zvláštního významu dokonce ani historická souvislost dané symboliky se symbolikou nacistickou, neboť ať již by bylo logo hnutí jakéhokoliv provedení, byť i navýsost nezávadného, neutrálního, bylo by jednání obžalovaných trestné již jen proto, že se jedná o logo hnutí, které samo o sobě i bez dalších odkazů na hnutí jiná prokazatelně směřuje k potlačení práv a svobod člověka. Tedy grafické provedení loga je pro nalézací soud téměř bezvýznamné, svůj význam má mnohem spíše prokazování charakteru onoho hnutí a charakter loga, resp. jeho návaznost na symboliku nacistického Německa měl význam při rozhodování o rozpuštění Dělnické strany jako jeden z podpůrných argumentů.
11. Mnohem významnější bylo zaměření na potřebu prokázat, zda Dělnická strana byla prokazatelně hnutím, které směřuje k potlačení práv a svobod člověka. Na základě pokynu soudu II. stupně byl nalézací soud povinen provést důkaz rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 17. února 2010 č.j. Pst 1/2009-348 a vzhledem k tomu, že obžalovaní navrhli jeho přečtení, byl soud ve smyslu § 213 odst. 2 tr. řádu tuto listinu včetně jejího velmi rozsáhlého několikaset stránkového odůvodnění povinen celou přečíst, což představovalo nejrozsáhlejší úsek dokazování v celé věci. Z tohoto vyplývá, že Dělnická strana byla Nejvyšším správním soudem rozpuštěna právě s ohledem na to, že její program a některé kroky jejích členů a sympatizantů podrobně rozebírané v rozhodnutí Nejvyššího správního soudu byly vyhodnoceny jako projevy směřující k potlačení práv a svobod člověka. Na podkladě těchto závěrů lze v rámci hodnocení důkazů učinit závěr, že rozpuštěnou Dělnickou stranu lze považovat za hnutí směřujícího k potlačení práv a svobod člověka v tom smyslu, jak je v trestním zákoníku užíváno v ustanoveních §§ 403 a 404.
12. Nejobtížnější částí právního hodnocení důkazů bylo posouzení, zda obžalovaní založili, podporovali či propagovali výše zmíněné hnutí, či zda pouze veřejně projevovali sympatie k takovému hnutí. Hodnocení důkazů je doménou nalézacího soudu, neboť je to on, na němž spočívá břemeno provádění důkazů. Soud II. stupně může v omezené míře do tohoto procesu zasáhnout svým právním názorem, což v daném případě učinil opakovaně a dle názoru nalézacího soudu nikoliv jednoznačně. Důvody tohoto svého názoru nalézací soud podrobně vysvětlil v odůvodnění své usnesení ze dne 2.6.2016 a dovoluje si na ně namísto opakování téhož odkázat.
13. Pouze pro přehlednost nalézací soud uvádí právní názor krajského soudu ve složení senátu JUDr. Zdeňka Hošková, Mgr. Karel Knaifl a Mgr. Daniel Broukal obsažený v jeho usnesení ze dne 9.1.2015 na č.l. 425 p.v. v doslovné citaci : *Je tak možno uzavřít, že konkrétní skutek jak z hlediska místa, okolností, i způsobu provedení, tak z hlediska osob obžalovaných jako pachatelů, je možno podřadit pod přečin ve smyslu § 404 tr. zákoníku*, a naproti tomu porovnání s právním názorem krajského soudu ve složení senátu Mgr. Hana Bachová, Mgr. Martin Roubalík a Mgr. Daniel Broukal v usnesení ze dne 19.1.2016 na č.l. 446 p.v., kde vyslovil, že *krajský soud nesdílí právní názor soudu prvního stupně o tom, že by jednání obžalovaných bylo lze kvalifikovat pouze jako přečin projevu sympatií k hnutí směřujícímu k potlačení práv a svobod člověka podle § 404 tr. zákoníku.*“ Nalézací soud hodnotí tyto dva právní závěry vyslovené dvěma téměř různými senáty (kdy pouze Mgr. Daniel Broukal byl členem obou senátů) jako odlišné, sobě

odporující a rozhodl se být vázán tím, který byl vysloven v řízení později, neboť je aktuálnější.

14. Odhlížeje od toho, zda odvolací soud v předchozích stádiích řízení vyslovil pouze jeden jednoznačný názor, o jaký že přečin se jedná, či zda daný názor po změnách v obsazení odvolacího senátu korigoval, vychází soud ohledně právního názoru soudu II. stupně na hodnocení důkazů soudem nalézacím z obsahu posledního zrušovacího rozhodnutí ve věci, a sice usnesení ze dne 8.11.2016. Stran hodnocení důkazů vyslovil pokyn, na co má nalézací soud zaměřit svou pozornost – *na důvod a účel mítinku a obsah zde učiněných projevů, otázku zapojení jednotlivých obžalovaných do průběhu shromáždění v kontextu jejich zapojení do Dělnické strany a do její hierarchie jakožto stěžejní otázky pro posouzení*, zda v případě jednání jde o projev sympatií k hnutí ve smyslu ve smyslu § 404 tr. zákoníku či o projev propagace ve smyslu § 403 tr. zákoníku. Nalézací soud tomuto závaznému pokynu vyhověl a uvádí k němu následující.
15. Pokud se dle názoru soudu II. stupně na str. 12 nabízí úvaha, zda onen mítink, kterým bylo shromáždění Dělnické strany sociální spravedlnosti, nemělo za cíl mj. oslavu, vyzdvihování Dělnické strany sociální spravedlnosti, pak nalézací soud se s touto úvahou plně ztotožňuje, ostatně si lze jen obtížně představit, aby politická strana organizovala a konala předvolební shromáždění, které by mělo za cíl takovou stranu jakkoliv zejména před volbami poškodit či oslavovat nějaký jiný subjekt než jí samotnou. Takže jednoznačně důvodem a účelem onoho mítinku byla snaha v rámci předvolebního boje upozornit na politické názory Dělnické strany sociální spravedlnosti, tuto stranu oslavovat a vyzdvihovat její názorové proudy a myšlenky. Souvislost s Dělnickou stranou, která mohla být snadno patrná, lze spatřovat v tom, že na mítinku vystoupil její předseda [REDAKCE], který byl předtím předsedou Dělnické strany a to, že na něm byly použity vedle praporu Dělnické strany sociální spravedlnosti také prapory Dělnické mládeže a právě inkriminovaný prapor Dělnické strany. Osoby obžalovaných, jakkoliv se dříve zúčastňovaly akcí Dělnické strany (obžalování [REDAKCE] a [REDAKCE]), mohly sotva takovou souvislost pro běžného, náhodného kolemjdoucího založit, neboť na rozdíl od předsedy [REDAKCE] nebyly veřejně známými osobami např. pro častou prezentaci v médiích. Nebylo zjištěno, že by se obžalovaní kromě mlčenlivého [REDAKCE] jakkoliv jinak do průběhu mítinku zapojili, nijak se nevyjadřovali k předneseným projevům předsedy Dělnické strany sociální spravedlnosti, k jejímu programu a kritice vládnoucích politických stran.
16. Osobu, která byla iniciátorem oněch shromáždění, se nepodařilo zcela jednoznačně identifikovat, na dotaz soudu v tomto směru odpověděl Magistrát města Mostu, že předmětné dokumenty již skartoval a Městský úřad v Litvínově sdělil, že toto volební shromáždění bylo oznámeno [REDAKCE], bytem [REDAKCE], [REDAKCE] dne [REDAKCE]. Nabízí se však dle názoru nalézacího soudu vcelku logická úvaha, že to nebylo individuální rozhodnutí [REDAKCE], nýbrž zřejmě stejně jako u jiných politických stran kolektivní rozhodnutí orgánů Dělnické strany sociální spravedlnosti.
17. Co se týče zapojení jednotlivých obžalovaných do Dělnické strany a do její hierarchie bylo soudu Ministerstvem vnitra sděleno, že politické strany a hnutí nemají vůči němu oznamovací povinnost týkající se členské základny s výjimkou údajů o statutárních orgánech. Nikdo z obžalovaných nebyl členem statutárního orgánu, pouze obžalovaná [REDAKCE] byla na [REDAKCE] sjezdu Dělnické strany dne [REDAKCE] v [REDAKCE]. Tedy lze obtížně posoudit, zda obžalovaní byli či nebyli členy Dělnické strany, pokud se o tom zmiňují policejní materiály, není zřejmé, z jak relevantních údajů vycházely. Lze jen usuzovat, že minimálně [REDAKCE] členkou strany zřejmě byla, když [REDAKCE] ze sjezdu a byla na [REDAKCE], nicméně nepochybně to

prokázáno nebylo. Naopak bylo prokázáno, že obžalovaní [REDAKCE] a [REDAKCE] [REDAKCE] byli členy orgánů [REDAKCE] a že se opakovaně zúčastňovali akcí pořádaných či spjatých jak s tímto subjektem, tak i s Dělnickou stranou před jejím rozpuštěním. Dané závěry soud učinil jednak z údajů o politické příslušnosti obžalovaných na č.l. 131-148 a z výpisů ze sociální sítě Facebook na č.l. 155-169 a jednat také z odůvodnění rozsudku Nejvyššího správního soudu.

18. Soud II. stupně v rámci svého závazného právního názoru dále vyslovil (str. 13), že pro posouzení právní kvalifikace jednání obžalovaných je otázka zapojení obžalovaných jednak do průběhu onoho shromáždění a jednak v kontextu jejich zapojení do Dělnické strany stěžejní. Soud tedy zjistil, že obžalovaní se do onoho mítinku Dělnické strany sociální spravedlnosti kromě nonverbálního [REDAKCE] nijak nezapojili a na straně druhé bylo prokázáno, že se nikoliv jednorázově či náhodně účastnili celé řady akcí Dělnické strany.
19. Tyto z pohledu soudu II. stupně zcela stěžejní okolnosti byly ovšem soudu nalézacímu známy již před vydáním zrušeného rozhodnutí o zastavení trestního stíhání obžalovaných [REDAKCE] a [REDAKCE] a vzal je v úvahu při svém hodnocení důkazů před vydáním onoho usnesení. Nejsou tedy okolnostmi, které by měly odůvodňovat změnu právního názoru nalézacího soudu, nebýt ovšem právního názoru soudu II. stupně, jenž závaznost svého názoru na hodnocení důkazů zdůraznil na straně 10 svého rozhodnutí, v němž nalézacímu soudu vytýká, že nemá jasno v aplikaci ustanovení o závaznosti pokynů či úvah krajského soudu. Nebyl využit institut nařízení projednání a rozhodnutí v jiném složení senátu postupem dle § 262 tr. řádu, důkazní situace zůstala také naprosto nezměněna a logicky by tak měl být právní závěr nalézací soudu stejný jako v předešlém rozhodnutí o promlčení. Nicméně pokud by nalézací soud opět uzavřel, že jednání obžalovaných je promlčeno, s největší mírou pravděpodobnosti hraničící s jistotou by soud II. stupně jeho rozhodnutí znovu zrušil stejně, jak učinil ve svém posledním zrušovacím usnesení.
20. Nalézací soud si je vědom, že předmětná otázka již v soudní praxi řešena byla, a to několikrát, a to jak soudy okresními, tak krajskými i soudem nejvyšším a ve všech případech bylo takové jednání vyhodnoceno v souladu s názorem soudu nalézacího. Obžalovaní [REDAKCE] a [REDAKCE] se naprosto shodného [REDAKCE] stejné „vlajky“ dopustili i 3 týdny poté, a to dne [REDAKCE] v [REDAKCE], opět na mítinku Dělnické strany sociální spravedlnosti. Byla na ně za to k Obvodnímu soudu pro Prahu 3 podána obžaloba pro trestný čin podle § 403 tr. zákoníku. Obvodní soud pro Prahu 3 ve svém rozsudku ze dne 16.7.2012 sp.zn. 25T 32/2012 toto jednání ve shodě s vysloveným názorem nalézacího soudu překvalifikoval na trestný čin podle § 404, načež odvolací soud, tedy Městský soud v Praze ve svém usnesení ze dne 8.11.2012 sp.zn. 6To 486/2012 takovou právní kvalifikaci potvrdil jako správnou. Nalézací soud v tomto se ohledně tohoto rozhodnutí nemůže ztotožnit se závěrem soudu II. stupně vysloveného na straně 11 jeho posledního zrušovacího usnesení, a sice že tato judikatura se netýká naprosto shodného jednání, neboť skutečností je, že pachatelé byli stejní, mítink byl té stejné politické strany, stejný byl i prapor, stejný byl způsob [REDAKCE] stejný byl i motiv pachatelů. Dle názoru nalézacího soudu jde o naprosto shodné jednání, odlišnost v místě spáchání v Praze je zcela marginální.
21. Touto trestnou činností se dokonce zabýval i sám Krajský soud v Ústí nad Labem v řízení vedeném pod sp.zn. [REDAKCE], tedy v jiném složení senátu, neboť společně s výše zmíněnými obžalovanými [REDAKCE] a [REDAKCE] (tehdy pouze [REDAKCE]) prapor na pražském mítinku [REDAKCE] i [REDAKCE]. Krajský soud totiž řešil odvolání proti rozsudku jiného senátu Okresního soudu v Mostě, a to ze dne [REDAKCE] č.j. [REDAKCE]. Obžaloba byla též podána pro přečin podle § 403 tr.

- zákoníku a nalézací soud jednání překvalifikoval opět na přečin podle § 404 tr. zákoníku, přičemž Krajský soud v Ústí nad Labem ve svém výše zmíněném rozhodnutí změnu právní kvalifikace nalézacím soudem potvrdil jako správné a v odůvodnění odkázal na výstižné odůvodnění rozhodnutí soudu nalézacího.
22. Krajský soud v Hradci Králové ve svém rozhodnutí ze dne 8.11.2012 č.j. 10 To 390/2012-152 obdobné jednání považuje dokonce maximálně za přešůpek.
 23. V neposlední řadě je soudu I. stupně dále známa konstantní judikatura Nejvyššího soudu České republiky, který řešil podobné případy a která je ostatně plně v souladu i s komentářem předsedy nejvyššího soudu a jeho kolektivu k tištěné publikaci Trestní zákoník II, Komentář, 1. Vydání, Praha : C.H.Beck 2010 str. 3201 a str. 3207. K dané problematice se Nejvyšší soud dále vyjádřil ve svém usnesení ze dne 31.1.2012 sp.zn. 6 Tdo 1122/2011-35 : *„Projevem sympatií ve smyslu ustanovení § 404 tr. zákoníku je nutno rozumět vyjádření pozitivního vztahu či obdivu k hnutí směřujícímu k potlačení práv a svobod člověka , což lze i tím, že pachatel nosí symboly takových hnutí (např. odznaky, nášivky, části oděvu s tištěnými znaky, ale i tetování či nápisy na holém těle.“*
 24. V jiném svém rozhodnutí nejvyšší soud posuzoval užití gesta, nikoliv sice přímo ██████████, ale zdvižení natažené pravice s výkřikem „Sieg Heil“. I užití gesta ve svém usnesení ze dne 30.9.2014 sp.zn. 6 Tdo 941/2014 opět považuje za projev sympatií a naplnění skutkové podstaty přečinu nikoliv podle § 403 tr. zákoníku, ale znovu jen podle § 404 tr. zákoníku. Shodně k tomu lze uvést další rozhodnutí nejvyššího soudu, které tzv. hajlování expressis verbis hodnotí jako projev sympatií. (srov. usnesení ze dne 23.11.2013 sp.zn. 3 Tdo 1469/2011).
 25. Nejvyšší soud tak ve svých rozhodnutích konstantně považuje jednání pachatele, které je obsahově i formálně v podstatě shodné s jednáním obžalovaných, za projev sympatií k hnutí a nikoliv za podporu tohoto hnutí, přičemž užití symbolu na čepici či tričku nejvyšší soud opakovaně právně kvalifikuje jako projev sympatií či obdivu, současně dle dříve vysloveného názoru soudu nalézacího není žádného relevantního rozdílu mezi užitím symbolu hnutí na tričku, čepici či praporu.
 26. Nalézací soud ostatně již ve svých předešlých rozhodnutích podrobně zdůvodnil svůj předchozí právní názor, že obsahový význam pojmu propagace hnutí ve smyslu § 403 tr. zákoníku je výrazně širší, než pouhý projev sympatií k němu ve smyslu § 404 tr. zákoníku. Dle komentáře k tr. zákoníku je propagací nutno definovat jako jednání, kterým se pachatel snaží uvádět toto hnutí ve známost, šířit jeho ideologii mezi lidmi. Tedy musí zde existovat úmysl pachatele takovým jednáním ovlivnit další osoby. Toho lze stěží dosáhnout mlčenlivým ██████████, musí se jednat o sofistikovanější formy, jako je hlásání ideologie takového hnutí, zveřejňování jeho názorů prostřednictvím publikací, filmů či jiných uměleckých děl, tedy forem, které jsou svým obsahem způsobilé k širšímu propagování hnutí a ovlivnění dalších osob. Jak bylo prokázáno, obžalovaní ██████████
 27. Jak ovšem soud II. stupně ve složení senátu ze dne 8.11.2016 výslovně na straně 11 uvádí, poukaz na judikaturu Nejvyššího soudu a komentář jeho předsedy nemůže nedostatek v právním názoru soudu I. stupně zhojit. Je tudíž zcela zřejmé, že právní názor soudu II. stupně (alespoň ve složení senátu ze dne 8.11.2016, přičemž dnes již z tohoto senátu zůstal soudcem Krajského soudu v Ústí nad Labem pouze jeden) je rigidně dán a soud nalézací se mu podvolil (nelze současně přehlédnout, že od 28.5.2013 soud II. stupně nepožadoval provedení žádných nových důkazů, zjištění skutkového stavu tedy považuje celých 6 let za

úplné, pouze opakovaně nařizuje provádět důkazy již předtím provedené a svými zrušovacími rozhodnutí se tak na soudu nalézacím zřejmě pouze domáhá změny v hodnocení důkazů, aby bylo shodné s názory soudu odvolacího). Nalézacímu soudu je srozumitelné, že pro obžalované musí být jen obtížně pochopitelné či spíše nepochopitelné, proč různé soudy jejich naprosto shodné jednání v rozmezí několika dnů (dne [redacted] v [redacted] a dne [redacted] v [redacted]) spočívající ve shodném [redacted] s iniciálami DS posuzují odlišně, jednou jako přečin podle § 404 tr. zákoníku a jindy zase jako přečin podle § 403 tr. zákoníku. Takový stav dle názoru soudu nalézacího porušuje principy právní jistoty, důvěry v právo včetně požadavku na předvídatelnost soudních rozhodnutí. Je zcela jisté, že pokud stejný občan [redacted] a přesto je odsouzen různými soudy v Praze, Českých Budějovicích, Mostě, Brně nebo senáty Krajského soudu v Ústí nad Labem za různé přečiny, pak nezbytně nutně musí být jeden z těchto vyslovených právních závěrů vadný. Jediný způsob, jak za daného postojení daného senátu krajského soudu zjistit, který názor je správný, je připustit v rámci dovolacího řízení možnost přezkumu věci Nejvyšším soudem. Za daného stavu řízení proto nalézací soud se zřetelem na ustanovení § 259 odst. 5 písm. a) tr. řádu – a to jen díky zdůrazňované vázanosti právním názorem soudu II. stupně, uznal obžalované vinnými jako by jejich jednání nebylo promlčeno, tedy tak, jak vytýčil soud II. stupně, vycházející z důvodného očekávání, že takováto změna právní kvalifikace bude soudem odvolacím již akceptována, neboť stejný právní názor sám vyslovil - viz čl. 446 p.v. Tím se stranám nabídne možnost dovolacího důvodu ve smyslu § 265b odst. 1 písm. e) tr. řádu a Nejvyšší soud tak eventuálně bude mít možnost posoudit dané rozhodnutí nalézacího i odvolacího soudu ve světle své předešlé judikatury. Byť v České republice není výslovně uzákoněna nadřazenost judikátů Nejvyššího soudu nad judikáty soudů krajských, v zájmu právní jistoty by měl být respekt k závěrům soudu stojícího na pomyslném vrcholu soudní soustavy plně dodržován.

28. Vzhledem k tomu, že nalézací soud – zavázán k tomu právním názorem soudu II. stupně – jednání obžalovaných kvalifikoval jako nepromlčený přečin podle § 403, řešil i otázku zavinění. Dospěl v tomto ohledu k závěru, že zejména obžalovaní [redacted] a [redacted] [redacted] znali program Dělnické strany, kandidovali za ni i ve volbách a byli účastníky jednání o jejím zrušení u Nejvyššího správního soudu. Jednali tak v přímém úmyslu vyjádřit své sympatie a propagovat Dělnickou stranu, o níž věděli, že je hnutím směřujícím k potlačení práv a svobod člověka, což bylo jasně deklarováno zejména oním rozhodnutím Nejvyššího správního soudu.
29. Lze tedy shrnout, že okresní soud provedl veškeré dokazování, které navrhly strany a splnil všechny požadavky krajského soudu na jeho doplnění, přičemž v otázce právního hodnocení důkazů plně vycházel ze závazného právního názoru krajského soudu.
30. Při rozhodování o **druhu a výši trestu** vycházel soud v ustanovení § 37 a § 39 tr. zákoníku a přihlížel ke kritériím zde uvedeným, tedy k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu, k osobním a jiným poměrům pachatelů a k jejich dosavadnímu způsobu života a k možnosti jejich nápravy. Přihlédnuto bylo také k účinkům a důsledkům, které lze očekávat od trestu pro budoucí život pachatelů.
31. V důsledku použité právní kvalifikace byli tedy obžalovaní ohroženi trestem odnětí svobody na jeden rok až pět let.
32. Soud v případě obžalovaných mohl přihlédnout k **polehčující okolnosti**, a to že svým doznáním napomáhali již ve fázi řízení přípravného. Obžalovaný [redacted] trestný čin spáchal poprvé, přičemž na všechny obžalované se hledí, jako by dosud nebyli trestáni.

33. Obžalovaným **přítěžuje**, že trestný čin spáchali s rozmyslem a po předchozím uvážení. Trestnou činnost spáchali nejprve v [REDAKCE] a pokračovali v ní ten samý den i v [REDAKCE].
34. S ohledem na ustanovení § 55 odst. 2 tr. zákoníku soud dospěl k závěru, že trest ve formě nepodmíněného trestu odnětí svobody by byl trestem nepřiměřeně přísným.
35. Se zřetelem k dlouhé době trvání trestního řízení, na jejíž délce se obžalovaní podíleli pouze částečně v důsledku svého zdravotního stavu a těhotenství a kojení obžalované [REDAKCE], přičemž současně za celou tu dobu se žádného dalšího přestoupení zákona nedopustili, využil soud ustanovení § 58 odst. 1 tr. zákoníku a mimořádně snížil výměru trestu pod dolní hranici trestní sazby, neboť uložení trestu byt' na samé spodní hranici by vzhledem k výše zmíněným okolnostem bylo nepřiměřeně přísné, přičemž i 6 měsíčními tresty lze dosáhnout nápravy obžalovaných, což oni sami ostatně za dobu trestního řízení prokázali. Ze stejného důvodu obžalovaným uložil i nejkratší možnou zkušební dobu podmíněného odsouzení.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů od ode dne doručení jeho písemného vyhotovení ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem prostřednictvím soudu zdejšího. Státní zástupce může rozsudek napadnout pro nesprávnost kteréhokoli výroku. Obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo týká. Zúčastněná osoba může rozsudek napadnout pro nesprávnost výroku o zabránění věci a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Oprávněná osoba může napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku také proto, že takový výrok nebyl učiněn, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícího rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Z odůvodnění odvolání musí být patrné, které výroky rozsudku napadá, zda výroky o vině, trestu či náhradě škody a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojence, manžel a druh. Státní zástupce může tak učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce.

Právo odvolání nepřísluší osobám, které se tohoto práva výslovně vzdaly.

Most 9.10.2019

Mgr. Pavel P l c h, v.r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje Alena Holovlaská